Sabır
Gönderen Kadir Hatipoglu - Temmuz 29 2013 14:11:46

Sabır Sabır lügatta hapis manasına gelir. Şer'î ıstılah olarak, dinin övdüğü, teşvik ettiği ahlakî bir sıfatı, ruhi bir kemali ifade eder. Sabr'ın mânası: Nefsi emredilen şeylerde tutmak, hapsetmektir, bu da ibâdetlerin meşakkatlerine tahammül, belalara tahammül ve günah dışındaki zararlara tahammülle gerçekleşir. Sabırla ilgili âyet çoktur. Kur'an-ı Kerim, insanların âhireti kazanabilmeleri için, hayat boyu imtihan edileceği şeylerden birinin sabır olduğunu ifade eder. Bir ayette şöyle buyurulur: وَلَنَبْلُوَنّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ اَلامْوَالِ وَاَلانْفُسِ وَالثّمَرَاتِ وَبَشّرِ الصّابِرِينَ "Çaresiz biz sizi biraz korku, biraz açlık, biraz da mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltme ile imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele ." (Bakara 155);   وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إنّ ذلِكَ لَمِنْ عَزْمِ اْلاُمُورِ "Her kim sabreder ve suç bağışlarsa, bu hareket arzu edilen en iyi işlerdendir" (Şurâ 43);   وَلَنَبْلُوَنّكُم حَتّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصّابِرِينَ "İçinizden mücâhede edenler, sabır gösterenler belli oluncaya kadar elbette sizi imtihan ederiz." (Muhammed 31). Şer'an makbul olan sabrı alimler, -hadislerden hareketle- üçe ayırırlar: * Allah'a taatte sabırdır: Ömür boyu taatte hiç fütur göstermeden, usanmadan, emredilenleri yapmak. * Masiyete karşı sabırdır: Bu, Allah'ın yasakladığı şeyleri işlememekte sabretmek, direnmektir. * Musibetlere sabırdır: "Bize düşen, aklın gösterdiği tedbirleri aldıktan sonra sabretmek, başımıza gelen musibetleri kaderden bilmek, insanları acındırmak gibi bir düşünceyle bağırıp çağırmamak, şikayet etmemek. İlla da şikayet edeceksek nefsimizi Allah'a şikayet etmek,

halimizi Allah'a açmak, O'na arzetmektir. Mü'minin en bariz vasıflarından biri sabırlı ve mütevekkil olmasıdır. Bazı alimler sabrı "Kur'an ve sünnet üzerine sebat etmektir" diye açıklamıştır. Mü'min meşru hudutlar içerisinde sabır gösterdiği takdirde, doğru olana, isabetli olana yol bulacaktır. Efendimiz (a.s) şöyle buyurur:
 الصّبْرُ
ثَلاَثَةٌ
فَصَبْرٌ
عَلَى
الْمَعْصِيَةِ وَصَبْرٌ
عَلَى
الطّاعَةِ
وَصَبْرٌ
عَنِ
الْمَعْصِيَةِ "Sabır üçtür: Musibetlere karşı sabır, taatte (kullukta) sabır, günah işlememekte sabır. Kim, kaldırılıncaya kadar musibete güzelce sabrederse Allah ona üçyüz derece yazar. Her iki derece arasında sema ile arz arasındaki mesafe kadar yücelik vardır. Kim de taatte sabrederse Allah ona altı yüz derece yazar. Her iki derece arasında arzların başladığı hudutla, arzların bittiği son nokta arasındaki mesafe kadar yücelik vardır. Kim de masiyete (günaha) karşı sabrederse Allah ona dokuz yüz derece yazar. İki derece arasında arzların hududu ile Arş'a kadar olan mesafe arasındaki yücelik vardır."
 الصّبْرُ
نِصْفُ
الايمَانِ
واليَقِينُ
الايماَنُ
كُلُّهُ "Sabır imanın yarısıdır, yakîn, imânın ta kendisidir:
 الَصَّبْرُ
مِنَ
الايمَانِ
بِمَنْزِلَةِ الرَّأسِ
مِنَ
الْجَسَدِ Sabırla iman arasındaki ilgi, bedenle baş arasındaki ilgi gibidir."
 وَالصّلاَةُ نُورٌ
والصّدَقَةُ
بُرْهَانٌ
وَالصّبْرُ
ضِيَاءٌ
وَالْقُرآنُ
حُجَّةٌ "...Namaz nurdur, sadaka bürhandır, sabır ziyâdır, Kur'an hüccettir..."
 مَنْ

يَتَصَبّرْ
يُصَبّرْهُ
اللّهُ وَمَا
اُعْطِيَ
اَحَدٌ
عَطَاءُ
خَيراً
وَاَوْسَعَ
مِنَ
الصَّبْرِ "...Bir kimse sabretmek isterse Allah ona sabır verir. Hiçbir kimseye sabırdan daha hayırlı ve daha geniş bir nimet verilmemiştir"   عَجَباً
ِلاَمْرِ
الْمُؤْمِنِ
إنّ اَمْرَهُ
كُلََّهُ
لَهُ خَيْرٌ
وَلَيْسَ
ذلِكَ
ِلاَحَدٍ إلا
ّلِلمُؤْمِن&#16
16; إن
اَصَابَتْهُ
سَرَّاءُ
شَكَرَ
فَكَانَ
خَيْراً لَهُ
وَإنْ
اَصَابَتْهُ
ضَرَّاءُ
صَبَرَ
فَكَانَ
خَيْراً لَهُ
"Mü'minin hali hayrete değer doğrusu. Zira her bir işi onun için hayırlıdır. Bu meziyet sadece mü'mine hastır. Çünkü o nimete kavuşsa şükreder, bu ise onun için hayırlıdır. Musibete uğrasa sabreder, bu da onun için hayırlıdır. Bu meziyet sadece mü'mine hastır. Çünkü o nimete kavuşsa, şükreder. Bu ise onun için hayırlıdır. Musibete uğrasa sabreder, bu da onun için hayırlıdır"
 لَيْسَ
الشّدِيدُ
بِالصُّرَعَ&#15
77;ِ إنّمَا
الشَّدِيدُ
الذِي
يَمْلِكُ
نَفْسَهُ
عَنْدَ
الْغَضَبِ "Pehlivan, insanları

güreşte yenen değildir, bilakis, hiddet anında kendisini zapteden ve iradesine sahip olandır"
  مَنْ
كَظَمَ
غَيْظاً
وَهُوَ
قَادِرٌ
عَلَى اَنْ
يُنَفّذَهُ
دَعَاهُ
اللّهُ
سُبْحَانَهُ
عَلَى رُؤُسِ
الخََلائِق
يَوْمَ
الْقِيَامَة&#16
16; حَتّى
يُخَيِّرَهُ
مِنَ
الْحُورِ
الْعِينِ مَا
شَاءَ "Bir kimse öfkesinin icâbını yapmaya kâdir olduğu halde öfkesini yenerse, Allah Teâlâ Kıyamet gününde halkın gözü önünde onu çağırır, huriler içinden istediğini seçmekte muhtar kılar." عن أنس
(رع) قال: أَتَى
النَّبيُّ
(صلعم) عَلَى
امْرَأةٍ
تَبْكِي
عَلَي
صَيِيٍّ
لَهَا،
فَقَالَ:
اتَّقِي
اللّهَ
وَاصْبِرِي،
فَقَالَتْ:
وَمَا
تُبَالِي
بِمُصِيِبَت&#16
16;ي؟ فَلَمَّا
ذَهَبَ. قِيلَ
لَهَا:
إِنَّهُ
رَسُولُ
اللّهِ (صلعم)
فَأَخَذَهَا
مِثْلُ

الْمَوْتِ،
فَأَتَتْ
بَابَهُ
فَلَمْ
تَجِدْ عَلَى
بَابِهِ
بَوَّابِينَ
فَأَتَتْهُ،
فَقَالَتْ:
يَا رَسُولَ
اللّهِ لَمْ
أَعْرِفْكَ،
فَقَالَ:
إِنَّمَا
الصَّبْرُ
عِنْدَ
الصّدْمَةِ ا
ْلاُولَى. Hz. Enes (r.a) anlatıyor: "Resûlullah (a.s), (ölen) çocuğu için ağlamakta olan bir kadına rastlamıştı: "Allah'tan kork ve sabret!" buyurdu. Kadın (ızdırabından kendisine hitab edenin kim olduğuna bile bakmadan): "Benim başıma gelenden sana ne?" dedi. Resûlullah (a.s) uzaklaşınca, kadına: "Bu Resûlullah idi!" dendi. Bunun üzerine, kadın çocuğun ölümü kadar da söylediği sözden dolayı (utanıp) üzüldü. (Özür dilemek için) doğru aleyhissalâtu vesselâm'ın kapısına koştu. Ama kapıda bekleyen kapıcılar görmedi, doğrudan huzuruna çıktı ve:. "Ey Allah'ın Resulü, (o yakışıksız sözü) sizi tanımadan sarf ettim (bağışlayın!)" dedi. Efendimiz (a.s): "Makbul sabır, musibetle karşılaştığın ilk andakidir" buyurdu." [Buharî, Cenâiz 43, 7, 32, Ahkâm 11; Müslim, Cenâiz 14, (626); Ebu Dâvud, Cenâiz 27, (3124); Tirmizî, Cenâiz 13, (987); Nesâî, Cenâiz 22, (4, 22).] وعن
سلمةَ
قَالَتْ:
سَمِعْتُ
رَسُولَ
اللّهِ (صلعم)
يَقُولُ: مَا
مِنْ
مُسْلِمٍ
تُصِيبُهُ
مُصِيبَةٌ،
فَقَالَ مَا
اَمَرَهُ
اللّهُ
:وَإِنَّا
إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ
اَللَّهُمَّ
أَجِرْنِي

فِي
مُصِيبَتِي،
وَاخْلُفْ
لِي خَيْراً
مِنْهاَ،
إِلا
َّأَخْلَفَ
اللّهُ لَهُ
خَيْراً
مِنْهَا.
قَالَتْ
فَلَمَّا
مَاتَ أبُو
سَلَمَةَ (رع)
قُلْتُ:
أَيُُّ
الْمُسْلِمِ&#16
10;ْنَ خَيْرٌ
مِنْ أَبِي
سَلَمَةَ ؟
أَوَّلُ
بَيْتٍ
هَاجَرَ
إِلَى
رَسُولِ
اللّهِ (صلعم)،
ثُمَّ إِنِّي
قُلْتُهَا
فَأخْلَفَ
اللّهُ
تَعَالَى لِي
رَسُولَ
اللّهِ
:قَالَتْ:
فَأَرْسَلَ
إِليَّ
رَسُولُ
اللّهِ
حَاطِبَ بْنَ
أَبِي
بَلْتَعَةَ
يَخْطُبُنِي
لَهُ
فَقُلْتُ:
إِنَّ لِي
بِنْتاً
وَأنَا
غَيُورٌ،

فَقَالَ (صلعم):
أَمَا
ابْنَتُهَا
فَنَدْعُو
اللّهَ
يُغْنِيَهَا&#15
48; وَأَدْعُو
اللّهَ
تَعَالَى
أَنْ
يُذْهِبَ
بِالْغَيْرَ&#15
77;ِ Ümmü Seleme (r. anhâ) anlatıyor: "Rasûlullah (a.s)'ı şunları söylerken işittim: "Kendisine bir musibet gelen müslüman Allah'ın emrettiği: "İnnâ lillahi ve innâ ileyhi râci'ûn, Allahümme ecirnî fi musîbetî vahluf lî hayran minhâ: "Biz Allah'ınız ve ancak O'na döneceğiz. Bana bu musibetim için ücret ver. Ve bana bunun arkasından daha hayırlısını ver" derse Allah o musibeti alır ve mutlaka daha hayırlısını verir." Ümm-ü Seleme der ki: "Ebu Seleme (r.a) vefat ettiği zaman ben: "Ebu Seleme'den daha hayırlı olan hangi müslüman var? Resûlullah (a.s)'a ilk hicret eden hâne, onun hânesiydi" dedim. Ben bunu söyledikten sonra Allah, onun yerine bana Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ı verdi. Şöyle ki: Resûlullah (a.s), bana Hâtîb İbnu Ebî Belte'a'yı göndererek kendisi için beni istetti. Ben: "Benim (küçük) bir kız çocuğum var, ayrıca ben kıskanç bir kadınım. (Resûlullah'ın ise birçok hanımı var, imtizacsızlıktan korkarım)" diye cevap verdim. Resûlullah (a.s): "Kız çocuğuna gelince, Allah'a dua ederiz, onu kendisinden müstağni kılar, kıskançlığı için de Allah'a gidermesini dua ederim" buyurdular." [Müslim, Cenâiz 3, (918); Muvatta, Cenâiz 42, (I, 236); Ebu Dâvud, Cenâiz 22, (3119); Tirmizî, Da'avât 88, (3506).] Musibet, hadislerde mü'mine eziyet veren her şey diye tarif edilmiştir. Musibet sırasında
إنّا للّهِ
وَإنّا
إلَيْهِ
رَاجِعُونَ denmesi, Kur'an-ı Kerîm'in emridir (Bakara 156). Bunu söylemeye istirca denir. Bunu söylemek kaza ve kadere teslimiyet ve rızanın ifadesidir. Zira "Biz Allah'a aidiz ve Allah'a döneceğiz" mânasının içinde, mal ve can her şeyimizin Allah'a ait olduğunu, mülk sahibinin mülkünde dilediği gibi tasarruf yetkisine sahip olduğunu itiraf etmemiz, kabul etmemiz mevzubahistir. Resûlullah küçük bile olsa her musibet karşısında istirca okumamızı tavsiye etmektedir. Rivayete göre Aleyhissalâtu vesselâm'ın kandili sönünce bile istirca ettiği belirtilmiştir. Hz. Aişe: "Bu bir kandildir" diyerek istirca gerektiren ciddi bir şey yok demek istemiş, ancak Efendimiz; " Mü'mini rahatsız eden her şey musibettir" demiştir. عن
أبي سنان قال:
دَفَنْتُ
ابْنِي
سِنَاناً،
وَأَبُو

طَلْحَةَ
الْخَوْلا
َنِيُّ
جَالِسٌ
عَلَى
شَفِيرِ
الْقَبْرِ،
فَلَمَّا
فَرَغتُ
قَالَ: أََلا
أُبَشِّرُكَ&#15
67; قُلْتُ: بَلَى.
قَالَ
حَدَّثَنِى
أبُو مُوسُى
الا
َشْعَرِيُّ
(رع) قَالَ:
قَالَ
رَسُولُ
اللّهِ (صلعم):
إِذَا مَاتَ
وَلَدُ
الْعَبْدِ.
قَالَ اللّهُ
لِملائِكَتِ&#16
07;ِ: قبََضْتُمْ
وَلَدَ
عَبْدِي؟
فيَقُولُونَ:
نَعَمْ،
فَيَقُولُ:
قَبَضْتُمْ
ثَمَرَةَ
فُؤَادِهِ؟
فيَقُولُونَ:
نَعَمْ:
فَيَقُولُ:
مَاذَا قَالَ
عَبْدِي؟
فَيَقُولُون&#16
14; حَمِدَكَ
وَاسْتَرْجَ&#15
93;َ، فَيَقُولُ:
اُبْنُوا
لِعَبْدِي
بَيْتاً في
الْجَنَّةِ،

وَسَمُّوهُ
بَيْتَ
الْحَمْدِ. Ebu Sinân anlatıyor: "Oğlum Sinan'ı defnettiğimde kabrin kenarında Ebu Talha el-Havlânî oturuyordu. Defin işinden çıkınca bana: "Sana müjde vermeyeyim mi?" dedi. Ben: "Tabiî, söyle!" dedim. "Ebu Musa el-Eş'arî (r.a) bana anlattı" diye söze başlayıp Resûlullah'ın şu sözlerini nakletti: "Bir kulun çocuğu ölürse, Allah meleklere şöyle söyler: "Sana müjde vermeyeyim mi?" dedi. Ben: "Kulumun çocuğunu kabz ettiniz mi?" "Evet" derler. "Yani kalbinin meyvesini elinden mi aldınız?" Melekler yine: "Evet" derler. Allah tekrar sorar: "Kulum (bu esnâda) ne dedi?" "Sana hamd etti ve istircâda bulundu" derler. Bunun üzerine Allah Teâla hazretleri şöyle emreder: "Öyleyse, kulum için cennette bir köşk inşa edin ve bunu Beytu'l-hamd (hamd evi) diye isimlendirin." [Tirmizî, Cenâiz, 36, (1021)]. عن
أبي هريرة (رع)
قال:]قَالَ
رَسُولُ
اللّه (صلعم):
يقُولُ
اللّهُ عَزَّ
وَجَلَّ مَنْ
أَذْهَبْتُ
حَبِيبَتَيْهِ فَصَبَرَ
وَاحْتَسَبَ
لَمْ أَرْضَ
لَهُ ثَواباً
دُونَ
الجَنَّةِ. Ebu Hüreyre (r.a) anlatıyor: "Resûlullah (a.s) buyurdular ki: "Allah Teâla hazretleri şöyle demiştir: "Ben kimin iki sevdiğini (yani iki gözünü) almışsam ve o da sevabını umarak sabretmişse, ona cennet dışında bir mükâfat vermeye razı olmam." [Tirmizî, Zühd 58, (2403).] عن ابن
عمرو بن العاص
قال: قَالَ
رَسُولُ
اللّهِ (صلعم):
إِنَّ اللّهَ
َلا يَرْضَى
لِعَبْدِهِ
الْمُؤْمِنِ
إِذَا ذَهَبَ
بِصَفِيّهِ
مِنْ أَهْلِ
الا‘َرْضِ
فَصَبَرَ
وَاحْتَسَبَ
بِثَوَابٍ
دُونَ

الجّنَّةِ. Abdullah İbnu Amr İbni'l-Âs (r. anhümâ) anlatıyor: "Resûlullah (a.s) buyurdular ki: "Mü'min kul, dünya halkı içindeki has sevdiği (evladı) elinden alındığı zaman sabreder ve mükâfat umarsa Allah o kulu için cennetten aşağı bir mükâfata razı olmaz." [Nesâî, Cenâiz 23, (4, 23).]
عَنْ أَبِي
مُوسَى (رع)
قَالَ:]قَالَ
رَسُولُ
للّهِ (صلعم):
َلا أَحَدَ
أَصْبَرُ
عَلَى أَذىً
سَمِعَهُ
مِنَ اللّهِ
عَزَّ
وَجَلَّ،
إِنَّهُ
لَيُشْرَكُ
بِهِ
وَيُحْمَلُ
لَهُ
الْوَلَدُ،
وَيُعَافِيهِمْ
وَيَرْزُقُهُمْ Ebu Musa (r.a) anlatıyor: "Resûlullah (a.s) buyurdular ki: "İşittiği şeyin verdiği ezaya azîz ve celil olan Allah'tan daha sabırlı kimse yoktur. Çünkü O'na şirk koşulur, evlatlar nisbet edilir. O, yine de onlara âfiyet ve rızık vermeye devam eder." [Buharî, Edeb 71, Tevhîd 3; Müslim, Sıfâtu'l-Münâfıkîn 49, (2803).] عَنْ
اِبْنِ مسعود
(رع) قَالَ:
]كَأَنِّي
أنْظُرُ
إِلَى
رَسُولِ
للّهِ (صلعم)
يَحْكِي
نَبِيًّا
مِنَ
الا‘َنْبِيَاءٍ
عَلَيْهِمْ
السَّلاَمُ
ضَرَبَهُ
قَوْمُهُ
فَأدْمَوْهُ

وَهُوَ
يَمْسَحُ
الدَّمَ عَنْ
وَجْهِهِ
وَيَقُولُ:
اَللَّهُمَّ
اغْفِرْ
لِقَوْمِي
فَإِنَّهُمْ
لاَيَعْلَمُونَ. İbnu Mes'ud (r.a) anlatıyor: "Ben, peygamberlerden (aleyhimüsselam) birinin acıklı bir hikâyesini anlatmış olan Resûlullah (a.s)'ı şu anda sanki tekrar seyrediyor gibiyim. Demişti ki: "Kavmi ona şiddetle vurup yaralamıştı. O hem akan kanlarını siliyor, hem de: "Allah’ım, kavmimi mağfiret et, çünkü onlar bilmiyorlar" demişti." [Buharî, İstitâbe 4, Enbiya 50; Müslim, Cihâd 105, (1792).] عن
أبى مالِكِ ا
ْلاَشْعرى
(رع)قال:]قَالَ
رَسُولُ
اللّهِ:
الْوُضُوء
شَطْرُ ا
لايمان،
وَالْحَمْدُللّهِ
تَمْلا‘ُ
الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ
اللّهِ
وَالْحَمْدُ
للّهِ
تَمْلآنِ مَا
بَيْنَ
السَّمَاءِ
وَالا‘رْضِ،
والصَّلا َةُ
نُورٌ،
والصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ،
وَالصَّبْرُ
ضِيَاءٌ،
وَالْقُرآنُ
حُجَّةٌ لَكَ
أوْ
عَلَيْكَ،
كُلُّ
النَّاسِ
يَغْدُو،

فَبَايِعٌ
نَفْسَهُ
فَمُعْتِقُه&#16
14;ا أوْ
مُوبِقُهَا. Ebu Malik el-Eş'arî (r.a) anlatıyor: "Resûlullah (a.s) buyurdular ki: "Abdest imanın yarısıdır. Elhamdülillah mizanı doldurur; sübhanallah velhamdülillah arz ve sema arasını doldurur; namaz nurdur; sadaka bürhandır; sabır ziyadır; Kur'an ise lehine veya aleyhine bir hüccettir. Herkes sabahleyin kalkar, nefsini satar; kimisi kurtarır kimisi de helak eder." [Müslim, Taharet 1, (223); Tirmizî, Da'avat 91, (3512); Nesaî, Zekat 1, (5, 5-6).] Hastalık Ve Musibetler عن أبى
هريرة وأبى
سعيدٍ]أنَّهُ&#16
05;َا سَمِعَا
رسُولَ
اللّهِ
يَقُول: مَا
يُصِيبُ
الْمُؤْمِنَ
مِنْ وَصَبٍ
وَلا َ نَصَبٍ
وَلا َسَقَمٍ
وَلا َحَزَنٍ
حَتّى
الْهَمُّ
يُهِمُّهُ
إلا
َّكَفَّرَ
اللّهُ بِهِ
مِنْ
سَيِّئَاتِه&#16
16;. Ebu Hüreyre ve Ebu Said (r. anhüma)'nın anlattıklarına göre, Resûlullah (a.s) şöyle buyurmuştur: "Mü'min kişiye bir ağrı, bir yorgunluk, bir hastalık, bir üzüntü hatta ufak tasa isabet edecek olsa, Allah onun sebebiyle mü’minin günahından bir kısmını mağfiret buyurur." [Buhârî, Marda 1; Müslim, Birr 52; Tirmizî, Cenâiz 1, (966).] عن
مصعب بن سعد عن
أبيه (رع)قال:
قُلْتُ يَا
رَسُولَ
اللّهِ! أىُّ
النَّاسِ
أشَدُّ
بَلاءً؟
قَالَ:
الانْبِيَاء&#16
15;، ثُمَّ اْلاَ
مْثَلُ،

فَاْلاَمثَل&#16
15;، يُبْتَلَى
الرَّجُلُ
عَلَى حَسَبِ
دِينِهِ فإنْ
كَانَ
شَدِيداً في
دِينِهِ
صُلْباً
اِشْتَدَّ
بَلاؤُهُ،
وإنْ كَانَ في
دِينِهِ
رِقَّةٌ
اِبْتلا ََهُ
اللّهُ عَلى
حَسَبِ
دِينِهِ،
فَمَا
يَبْرَحُ
البَلاَءُ
بِالْعَبْدِ
حَتّى
يَتْرُكَهُ
يَمْشِى عَلى
اْلاَرْضِ
وَلَيْسَ
عَلَيْهِ
خَطِيئَةٌ. Mus'ab İbnu Sa'd, babası (r.a)’den naklediyor: Der ki: "Ey Allah'ın Resulü! dedim, insanlardan kimler en çok belaya uğrar?" "Peygamberler, sonra büyüklükte onlara ve bunlara yakın olanlar. Kişi diyaneti nisbetinde belası da şiddetli olur. Şayet dininde zayıflık varsa, Allah onu da diyaneti nisbetinde imtihan eder. Bela kulun peşini bırakmaz. Tâ o kul, hatasız olarak yeryüzünde yürüyünceye kadar." [Tirmizî, Zühd 57,(2400)] Allah’tan Daha Sabırlı Kimse Yoktur وَعَنْ
أَبِي مُوسَى
(رع) قَالَ:
]قَالَ
رَسُولُ
للّهِ (صلعم):
لاَ أَحَدَ
أَصْبَرُ
عَلَى أَذىً
سَمِعَهُ
مِنَ اللّهِ
عَزَّ
وَجَلَّ،
إِنَّهُ

لَيُشْرَكُ
بِهِ
وَيُحْمَلُ
لَهُ
الْوَلَدُ،
وَيُعَافِيه&#16
16;مْ
وَيَرْزُقُه&#16
15;مْ Ebu Musa (r.a) anlatıyor: "Resûlullah (a.s) buyurdular ki: "İşittiği şeyin verdiği ezaya azîz ve celil olan Allah'tan daha sabırlı kimse yoktur. Çünkü O'na şirk koşulur, evlatlar nisbet edilir. O, yine de onlara âfiyet ve rızık vermeye devam eder." [Buharî, Edeb 71, Tevhîd 3; Müslim, Sıfâtu'l-Münâfıkîn 49, (2803).] Sabrın Mükâfatı   إنّما
يُوَفّى
الصّابِرُون&#16
14; اَجْرَهُمْ
بِغَيْرِ
حِسَابٍ "Sabredenlerin mükâfatları muhakkak hesapsızdır" (Zümer 10) عن أبي
كبشة
اْلانمْارى
قال: قَالَ
رَسُولُ
اللّهِ:
ثَلاثَةٌ
أُقْسِمُ
عَلَيْهِنَّ
وَأُحَدِّثُ&#16
03;ُمْ حَدِيثاً
فَاحْفَظُوه&#16
15;! مَا نَقَصَ
مَالٌ مِنْ
صَدَقَةٍ،
وَلا َظُلِمَ
عَبْدٌ
مَظْلَمَةً
فَصَبَرَ
عَلَيْهَاإل&#15
75; َّزَادَهُ
اللّهُ بِهَا
عِزّاً، وَلا
َفَتَحَ
عَبْدٌ بَابَ
مَسْئَلَةٍ
إلا ََّ
فَتَحَ
اللّهُ

عَلَيْهِ بَابَ فَقْرٍ Ebu Kebşe el-Enmârî (r.a) anlatıyor: "Rasulullah (a.s) buyurdular ki: "Üç şey vardır, (bunların doğruluğu hususunda size) yemin ederim. Ayrıca bir de hadis söyleyeceğim, bunları iyi belleyin: Kişinin malı sadaka sebebiyle eksilmez. Bir kula haksız zulüm yapılır o da sabrederse, Allah onun izzetini (dünya ve ahirette) mutlaka artırır. Bir kul dilenme kapısını açtı mı, onunla birlikte Allah da o zavallıya fakirlik kapısını açar." [Tirmizî, Zühd 17, (2326) Not: Bu metin K. Sitte 1.0 adlı CD'den istifade edilerek hazırlanmıştır.

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler